

Holch Gábor

Ez a város egy távoli bolygó

Athenaeum Kiadó, 2018, 376 oldal, 3699 Ft

Az Athenaeum Kiadó magyarok külföldön sorozatában jelent meg Holch Gábor *Ez a város egy távoli bolygó* című sztorikkal, objektív tényekkel és szubjektív meglátásokkal teli könyve, amelyben arról vall, hogyan vált világpolgárrá több évtizednyi útkeresés után.

Milyen a mindenhová és sehová sem tartozás tudatállapota? Hogyan tekint hazánkra az ázsiai metropoliszok fényévnyi távolából egy világpolgár? Tizenhat éve él Kínában, foglalkozása interkulturális vezetési tanácsadó és coach, sanghaji otthonából és tucatnyi európai és ázsiai ország között ingázva végzi munkáját, közben pedig angol és magyar nyelvű könyveket, cikkeket ír, keletnyugati üzleti kapcsolatokról szakembereknek és szórakozni vágyóknak. Ez a könyv inkább az utóbbiaknak szól. A szerző már kisgyerekként megtapasztalta a külföld ízét, édesapja munkája révén családjuk néhány évig Bagdadban élt. Távoli tájak és kultúrák utáni vágya később sem szűnt. Tanulmányai lehetővé tették például, hogy diplomataként az ENSZ kötelékében dolgozzon, majd tolmács lett, főiskolai tanár, a HVG sanghaji tudósítója, egyetemi előadó és tréner, jelenleg multik menedzsereit

Illő és illetlen

Szepesi Dóra könyvajánlója

segíti a kulturális határokon átívelő vezetői feladatok elvégzésében.

Számunkra idegen szokásokat, kultúrákat megismerni mindig nagy élmény, egyben megpróbáltatás, kultúrsokk is lehet, különösen, ha együtt kell működnünk. A könyv legérdekesebb fejezetei közé tartoznak az ázsiai kulturális szokásokról szóló részek. Egy cég terjeszkedésekor a vezetők meg kell hogy tanulják, hol milyen hozzáállás, viselkedés és szokások segítségével érhető el üzleti eredmény. Interkulturális menedzsmentnek hívják azt a szakterületet, amely a mindenki számára elfogadható megoldást célozza, és egyfajta hidat ver az egymással szemben álló kultúrák között. Egy olyan megjegyzés például, amely Magyarországon a magabiztos ügybuzgóság jele – írja Holch Gábor, Japánban udvariatlanságnak számít, Kazahsztánban pedig tesztosza akadékoskodásnak tűnik a helyi kollégák szemében. De a vallási meggyőződés figyelmen kívül hagyása is nézeteltéréshez vezethet. Bali szigetén feltehetjük a kérdést, az őslakosok által reggelente az istenek számára a tengerbe szórt étel valóban szent rituálé, vagy azoknak a turistáknak van igazuk, akik szerint felelőtlen szem-

telés? Az illő és illetlen viselkedés, a hétköznapi reakciók területén mutatkozó eltérésben éppen az a legfájdalmasabb, hogy gyakran a legszentebb meggyőződéseinkbe, legmélyebben tisztelt értékeinkbe taposnak bele. Az egymástól eltérő szokásvilágokra tett sértő megjegyzések, elszólások a kutatók szerint az agy amigdala néven ismert vészkapcsolóját ingerelve a fizikai támadáshoz rendkívül hasonló reakciót váltanak ki. Ilyenkor jön jól az önismeret és a tájékozottság a másik kultúráját illetően.

Az expat (külföldre áttelepült személy, az angol expatriate szóból), önéletrajzi vallomása távoli városok hétköznapijaiba, ünnepeibe és konfliktusaiba is bepillantást enged: kalandozó Ázsiakutatók, egykori kínai vörösgárdisták, ötcillagos hajzában élő üzletemberek, hindu vallásos ünnepre és hongkongi utcai tüntetésre készülődő városlakók testközeleli történeteinek keresztül indulhat az utazás – térben és időben. Bár a könyv írója nem akar senkit meggyőzni a világpolgárság előnyeiről, élményei és tapasztalatai alapján lebilincselően összetett képet kaphat az az olvasó is, akinek nincs kedve két bőrrönddel nekivágni a nagyvilágnak.